

בו ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.

ושבעה ניצוצות של נקודות אאאאא כנגד שבעה פוככי לכת - שלשה מכאן ושלשה מכאן, חמ"ה באמצעיתו, רביעי לכל השלשה, ושביעי לששה, והיא בצורת חל"ם באלו החמש, וקמץ משם מלא קמצו - קמ"ץ הוא י', כשנפתח בחמש נקודות הוא ה', חמש אצבעות שבהן נפתח קמץ, שהוא י', לחמשים שערי החרות.

ואותיות י"ה כחשבון חול"ם, שהוא אמצעי, וחר"ק כחשבון ו"ה, ו' זרוע, ה' כתר, קמ"ץ י"ד פרקי האצבעות, וזהו ויאמר פי י"ד על פס י"ה, והם רמוזים יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעות של יד שמאל י"ד פרקים, רמוזים כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, והם כ"ח, שנאמר עליהם ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, וכן עולה אי"ה או"ה כ"ח, שרמוזים בכסא כבוד מרום מראשון.

מיד שהסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף, ולכן פרשוה בעלי המשנה, כל האומר אמן זהא שמיה רבא בכל כחו, קורעים לו גזר דינו של שבעים שנה, שהם שבעים שנים אחר אלף ומאתים שנים שנחרב בית המקדש, ויש מי שמחשב אותם משבטל התמיד, משום שבדרגת יעקב תלוי קץ הגאולה, שדרגתו אמת. זהו שכתוב תתן אמת ליצקב, שהוא סימן אלף מאתים תשעים. ויש מי שהוסיף בו ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת, לדעת בארץ דרבה. אף כן ארץ - אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיים

ויתן אתם אלהי"ם ברקיע השמים. ושבע ניצוצי דנקודי אאאאא לקבל שבע פוככי לכת, תלת מכאן ותלת מכאן חמ"ה באמצעיתה, רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, באלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הפהן משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' פד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דכהון אתפתח קמץ דאיהו י', לחמשים תרעין דחירו.

ואתון י"ה כחשבון חל"ם דאיהו אמצעי, וחר"ק כחשבון ו"ה, ו' דרועא ה' כתר, קמ"ץ י"ד פרקין דאצבעון, והאי איהו (שמות יז טז) ויאמר פי י"ד על פס י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעאן דינן שמאלא י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח, דאתמר עליהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב) בכסא כבוד מרום מראשון.

מיד דאסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף (איכה א ו), ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, כל האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, דאינון שבעין שנין, בתר אלף ומאתן שנין, דאתחרב בי מקדשא, ואית דחשיב לון משבטל התמיד, בגין דבדרגא דיעקב תליא קץ דפורקנא, דדרגיה אמת, הדא הוא דכתיב (מכה ז ב) תתן אמת ליצקב, דאיהו סימן אלף מאתים תשעים, ואית דאוסיה ביה ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת (תהלים קמה יח), לדעת בארץ

דרבה (שם טו ג), אוף הכי ארץ, אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיימא בהון

אַמְ"ת מֵאַרְ"ץ תִּצְמַח (שם פד יב), פֶּד יְהוֹן לְבָר
 פְּחוּשְׁפֵן אַרְ"ץ, אָבֵל גָּזַר דִּינָם שְׁבָעִים שָׁנִים.
 דְּבָר אַחֵר, וְהַמְשַׁפְּלִים אֵינּוֹן נְקוּדֵי, יִזְהָרוּ
 דְּנִהְרִין בְּאַתְנוֹן, דְּאַנּוֹן נְקוּדִין עֲגוּלִין,
 אַתְנוֹן מְרוּפְעִין, דְּבְאַתְנוֹן אַתְבְּרִיאוּ אַרְבַּע
 חִיּוֹן דְּכַרְסִיָּא, דְּאַתְמַר עֲלֵיהּוּ בְּעַנְיָנָא
 דִּיחִזְקָאֵל (א י), וְדַמּוּת הַחִיּוֹת מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי
 אֵשׁ, אֵלִין אֵינּוֹן נְקוּדֵי דְאֹרִייתָא, דְּאֵינּוֹן
 תִּשְׁעָה, דְּבַהוֹן אַתְבְּרִיאוּ תִּשְׁעָה גְלַגְלֵי
 דְּכַרְסִיָּא, כְּרַסִּיָּא אִיהִי עֲשִׂירָאָה לְתִשְׁעָה
 גְלַגְלֵים, דְּנִהְרִין בְּהוֹן עֲשָׂר אַתְנוֹן דְּאַנּוֹן יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, וּבַהוֹן אַתְבְּרִיאוּ, וְאַרְבַּע
 אַתְנוֹן דְּאֵינּוֹן יְהו"ה, נִהְרִין בְּאַרְבַּע חִיּוֹן,
 וּבַהוֹן אַתְבְּרִיאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אָמֵת,
 וְשְׁכִינְתָּיה תּוֹרַת אָמֵת, בַּה אַתְבְּרִיאת
 כְּרַסִּיָּא דְאִיהִי אֱלֹהִי"ם, וְהֵינּוּ בְּרַאשִׁית בְּרַא
 אֱלֹהִי"ם, בְּאֹרִייתָא דְאִיהִי רַאשִׁית בְּרַא
 כְּרַסִּיָּא דְאִיהִי אֱלֹהִי"ם, דְּהִכִּי סְלִיק הַכְּסִ"א
 לְחַוְשְׁפֵן אֱלֹהִי"ם.

זַאת אֹרִייתָא דְבְרִיָּאָה, וְאֹרִייתָא דְאַצִּילוֹת,
 אֹרִייתָא דְבְרִיָּאָה, יְהו"ה קְנָנִי רַאשִׁית
 דְּרַפּוּ (משלי ח כב), וְאֹרִייתָא דְאַצִּילוֹת תּוֹרַת
 יְהו"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וּבַה תְּמִים תִּהְיֶה עִם
 יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ (דברים יח יג), וּמִסְטָרָא דִּילָהּ
 אַתְמַר עַל יִשְׂרָאֵל, (שם יד יג) בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה,
 וּמִנָּא לָן דְּאֹרִייתָא דְאַצִּילוֹת אִיהִי תּוֹרַת
 יְהו"ה דְּתִלְיָא בְּשָׁמַיָּה, אֲלֵא הִכִּי אוֹקְמוּהָ זֶה
 שְׁמִי לְעֵלָם (שמות ג טו), שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה,
 זְכַרְיָי עִם ו"ה רַמ"ח, תּוֹרַתָּה בְּחַוְשְׁפֵן אַתּוּוֹי
 תְּרִי"א, וְעִם אֲנָכִי וְלֹא יִהְיֶה (דף ה ע"א) לָךְ
 אִיהִי תְּרִי"ג, וְהֵינּוּ ב' דְּאַתּוּסְפַת בְּתוֹרָה, זַאת
 הַתּוֹרָה אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וּבְגִין

בְּהֶם אָמְ"ת מֵאַרְ"ץ תִּצְמַח,
 כְּשִׂיחֵי בְּחוּץ פְּחוּשְׁפֵן אַרְ"ץ,
 אָבֵל גָּזַר דִּינָם שְׁבָעִים שָׁנָה.
 דְּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים - הֵם
 הַנְּקֻדוֹת, יִזְהָרוּ - שְׁמֵאִירִים
 בְּאוֹתִיּוֹת, שְׁהֵם נְקֻדוֹת עֲגֻלוֹת,
 אוֹתִיּוֹת מְרַבְּעוֹת, שְׁבְאוֹתִיּוֹת
 נְבָרְאוּ אַרְבַּע חִיּוֹת הַכְּסֵא,
 שְׁנֵאמַר עֲלֵיהֶם בְּעַנְיָנוּ שֶׁל
 יְחִזְקָאֵל, דְּמּוּת הַחִיּוֹת מְרַאֲיָהֶם
 כְּגַחְלֵי אֵשׁ, אֵלוּ הֵם נְקֻדוֹת
 הַתּוֹרָה, שְׁהֵן תִּשְׁעָה, שְׁבַהֲנָן נְבָרְאוּ
 תִּשְׁעָה גְלַגְלֵי הַכְּסֵא. הַכְּסֵא הוּא
 עֲשִׂירֵי לְתִשְׁעָה גְלַגְלִים
 שְׁמֵאִירִים בְּהֶם עֲשָׂר הַאוֹתִיּוֹת,
 שְׁהֵן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וּבְהֶם
 נְבָרְאוּ, וְאַרְבַּע הַאוֹתִיּוֹת שְׁהֵן
 יְהו"ה, מְאִירוֹת בְּאַרְבַּע הַחִיּוֹת,
 וּבְהֵן נְבָרְאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה הוּא הַעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעִי, אָמֵת, וְשְׁכִינְתּוֹ תּוֹרַת
 אָמֵת, בַּה נְבָרְא הַכְּסֵא שְׁהוּא
 אֱלֹהִי"ם, וְהֵינּוּ בְּרַאשִׁית בְּרַא
 אֱלֹהִים. בְּתוֹרָה, שְׁהִיא רַאשִׁית,
 בְּרַא הַכְּסֵא שְׁהוּא אֱלֹהִי"ם, שְׁכַף
 עוֹלָה הַכְּסֵ"א לְחַוְשְׁפֵן אֱלֹהִי"ם.
 וַיֵּשׂ תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיָּאָה וְתוֹרָה שֶׁל
 אֲצִילוֹת. תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיָּאָה - ה'
 קְנָנִי רַאשִׁית דְּרַפּוּ, וְתוֹרָה שֶׁל
 אֲצִילוֹת - תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה.
 וּבַה תְּמִים תִּהְיֶה עִם יְהו"ה
 אֱלֹהֶיךָ, וּמִן הַצַּד שְׁלָהּ נֵאמַר עַל
 יִשְׂרָאֵל בְּנִים אַתֶּם לֵה'. וּמִנָּה לָנוּ
 שְׁתּוֹרָה שֶׁל אֲצִילוֹת הִיא תּוֹרַת
 ה' שְׁתּוֹלֵיָהּ בְּשִׁמּוֹ? אֲלֵא כִּף
 פְּרִשׁוּהָ, זֶה שְׁמִי לְעֵלָם. שְׁמִי עִם
 י"ה - שְׁס"ה, זְכַרְיָי עִם ו"ה -
 רַמ"ח, תּוֹרָה בְּחַוְשְׁפֵן אוֹתִיּוֹתֶיהָ
 - תְּרִי"א, וְעִם אֲנָכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ
 הִיא תְּרִי"ג, וְהֵינּוּ ב' שְׁנַתּוּסְפָה
 בְּתוֹרָה. זַאת הַתּוֹרָה אָדָם - זֶה
 יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וּמִשּׁוּם זֶה
 כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחִלוּ, וּפְרִשׁוּהוּ
 רַבְּנֵי הַמִּשְׁנָה אֵין כְּבוֹד אֲלֵא

תורה. ויש כבוד נכרא, ויש כבוד נאצל. מצד של תורה של בריאה, נאמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומצד של אצילות - בנים אתם ליהו"ה וגומר.

ומעל לכל - עלת על הכל שאין אלוה עליו ולא תחתיו ולא לארבעת צדדי העולם, והוא ממלא כל העולמות והוא מקיף, ומקבל בה יסורים ומחלות ומכאובים ביראת רבונו, אהבה בסופה, כמו שבארנו בעלי המשנה על בעלי הקשיות והמחלוקות הללו - את זהב בסופה, ופרשוה אהבה בסופה. שמה שהיתה להם השכינה סוף כל הדרגות, קשיה ודין מצד הגבורה, חזרה להיות להם אהבה מצד הקימין, אהבת חסד, ולכן כל המקיים את התורה מעני, סופו לקימה מעשר, וזה הוא אהבה בסופה. וכל מי שאינו מקימה מעשר, לא יקימה מעני.

דרגה חמישית ביראת ה', פרשוה בעלי המשנה, כל הקודם יראתו לחכמתו, חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו, אין חכמתו מתקימת. שכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה? למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יכנס?

וברוך סוד, אדנ"י שם י' יראת ה', ואלו ארבע האותיות הן מפתחות החיצוניים שלה, י' מן יהו"ה, היא חכמה, וארבעת אותיות השם הזה הן מפתחות הפנימיים, ולכן הקדימו בתפלה אדנ"י שפתי תפתח, ואחר כך חותמים אותה בשם יהו"ה: ברוך אתה יהו"ה מגן אברהם.

דא כבוד חכמים ינחלו (משלי ג לה), ואוקמוהו רבנן דמתניתין אין כבוד אלא תורה, ואית כבוד נברא, ואית כבוד נאצל, מסטרא דאורייתא דבריאה, אתמר בישראל (ויקרא כה נה) פי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות, בנים אתם ליהו"ה וגומר (דברים יד א). ויעירא על פלא עלת על פלא דלית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרי עלמא, ואיהו ממלא כל עלמין, ואיהו אסתר ומקבל בה יסורין ומרעין ומכאובין בדחילו דמאריה, אהבה בסופה, פגוונא דאוקמוה מארי מתניתין, על אלין מארי קושטין ומחלוקות, את זהב בסופה (במדבר כא יד). ואוקמוה אהבה בסופה, דמה דהות לון שכינתא סוף דכל דרגין, קושטא ודין מסטרא דגבורה, אתחזרת לון אהבה מסטרא דימינא, אהבת חסד, ובגין דא כל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר, לא יקימה מעוני.

דרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי מתניתין, כל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו אין חכמתו מתקימת, דכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה, למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים, ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יכנס.

ובארח רזא, אדנ"י תמן י' יראת יי', ואלין ארבע אתון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י' מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתון דהאי שמא אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו בצלותא אדנ"י שפתי תפתח, ולבתר חתמין לה בשם יהו"ה,

ואף פך הקדים שב"א, שהיא
יראה, בשם יהו"ה, לאהבה
שהיא קמ"ץ רחמים, שב"א
מצד הגבורה, פי באש ה' נשפט.
קמ"ץ מזמין, וקמץ הפהן משם,
משום שמעלין בקדש ולא
מורידין, ומשום זה הקדימו
שס"ה לא תעשה, שהם יראה,
לרמ"ח מצוות, שהם אהבה. זהו
שפתוב זה שמי לעלם וכו'. שמי
עם י"ה - שס"ה, זכרי עם ו"ה -
רמ"ח.

הרנה ששית ביראת ה' - והיה
אמונת עתיד וכו'. אמונת - סדר
זרעים, עתיד - סדר מועד, חסן
- סדר נשים, ישועת - סדר
נזיקין, חכמה - סדר קדשים,
ודעת - סדר טהרות. אם יש
יראת ה' - פן, ואם לא - לא.
וסימן: זמ"ן נק"ט.

ואלו ששת סדרי המשנה בדרך
סוד, הם מעמוד האמצעי
שכולל ששה סדרי משנה, ומי
שרוצה לקחתו ללא שכינתו,
שהיא יראת ה', עליו נאמר ונרגן
מפריד אלוף, כאלו עשה קצוץ
ופרוד בין הקדוש ברוך הוא
לשכינתו, וכדי שלא יעשו פרוד,
אף על גב שלמד אדם ששה
סדרי משנה ולא הקדים לו יראת
ה', שהיא שכינתו, הקדוש-
ברוך הוא לא שורה עליו. ולכן
אם יש יראת ה' - פן, ואם לא -
לא, כאלו לא היה כלום בידו.

אמונה, היא האם העליונה מצד
החסד, שבה קריאת שמע שהיא
אמונה, והיא עתיד מצד
הגבורה, שבו נאמר ואל יבא
בכל עת אל הקדש וגומר. חסן
הוא מצד של העמוד האמצעי.
ישועת נקראת מצד של נצח,
וגם נצח ישראל לא ישקר ולא

דאמצעיתא, ישועות אתקריית מסטרא דנצח, וגם נצח ישראל לא ישקר

ברוך אתה יהו"ה מגן אברהם, ואוף הכי
אקדים שב"א דאיהי יראה בשם יהו"ה,
לאהבה דאיהי קמ"ץ רחמי, שב"א מסטרא
דגבורה, פי באש יהו"ה נשפט (ישעיהו טו
טז), קמ"ץ מימינא, וקמץ הפהן משם (ויקרא ה
יב), בגין דמעלין בקדש ולא מורידין, ובגין
דא אקדימו שס"ה לא תעשה דאינון דחילו,
לרמ"ח פקודין דאינון רחימו, הדא הוא
דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו', שמי עם
י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמ"ח.

הרנא שתיתאה ביראת יי', והיה אמונת
עתיד וכו' (ישעיה לג ו), אמונת סדר
זרעים, עתיד סדר מועד, חסן סדר נשים,
ישועות סדר נזיקין, חכמה סדר קדשים,
ודעת סדר טהרות, אי איכא יראת יי' אין,
ואי לא לא, וסימן זמ"ן נק"ט.

ואלו שית סדרי משנה בארץ רזא, אינון
מעמודא דאמצעיתא, דכליל שית
סדרי מתניתין, ומאן דבעי לנטלא ליה בלא
שכינתיה דאיהי יראת יי', עליה אתמר (משלי
טז כח) ונרגן מפריד אלוף. כאלו עביד קצוץ
ופרוד בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, ובגין
דלא יעבדון פרודא, אף על גב דאוליף אדם
שית סדרי משנה, ולא אקדים ליה יראת יי',
דאיהי שכינתיה, קודשא בריך הוא לא שריא
לגביה, ובגין דא אי איכא יראת יי' אין, ואי
לא לא, כאלו לא הוה כלום בידיה.

אמונה איהי אימא עלאה מסטרא דחסד,
דבה קריאת שמע דאיהי אמונה,
ואיהי עתיד מסטרא דגבורה, דביה
אתמר (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש
וגומר, חסן איהו מסטרא דעמודא
דאמצעיתא, ישועות אתקריית מסטרא דנצח, וגם נצח ישראל לא ישקר